

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
Ústav bohemistických studií

POSUDEK VEDOUCÍHO / OPOONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE¹

Jméno a příjmení autora	DO NGOC ANH
Studijní obor	ČEŠTINA PRO CIZINCE
Název bakalářské práce	SROVNÁNÍ ČESKÝCH A VIETNAMSKÝCH LIDOVÝCH POHÁDEK
Vedoucí / oponent BP	PHDR. ZUZANA HAJÍČKOVÁ

OBLIGATORNÍ HODNOCENÍ

Osobní zaujetí tématem	vysoké	průměrné	malé	neuspokojivé
	X			
Splnění cíle a zadání BP	úplné	z větší části	částečné	nedostatečné
	X			
Výběr literatury	bez výhrad	vyhovující	neúplný	nedostatečný
		X		
Teoretické zpracování tématu	výborné	průměrné	spíše nízké	neuspokojivé
	X			
Samostatnost a původnost zpracování BP	vysoká	uspokojivá	nesamostatná	kompilát
		X		
Struktura BP	logická	velmi dobrá	méně zdařilá	neuspokojivá
	X			
Jazyková úroveň BP	výborná	velmi dobrá	dobrá	nedostatečná
	X			
Stylová úroveň BP	výborná	velmi dobrá	dobrá	neodpovídající
	X			
Inspirativnost BP	vysoká	uspokojivá	nižší	nepatrná
	X			
Formální stránka BP	výborná	velmi dobrá	dostatečná	nevyhovující
	X			

FAKULTATIVNÍ HODNOCENÍ

Úroveň výzkumu a materiálů; konzultace BP	vysoká	uspokojivá	nižší	žádná
		X		
Praktické zaměření BP	vysoké	přiměřené	nízké	žádné
	X			

Do příslušného rámečku vepište X.

¹ Nehodící škrtněte.

Dodatečné poznámky a připomínky vedoucího /opponenta BP (podle uvážení):

Práce pojednává v teoretické části zevrubně o žánru pohádky v její lidové podobě a o jejích jednotlivých typech, je uvedeno několik českých i zahraničních přístupů k literárněvědnému členění žánru (L. Richtera, V. J. Proppa, D. Mocné, V. Vařejkové, H. Šmahelové), přičemž je autorka práce vzájemně porovnává. Dále uvádí obecné teorie o vzniku a šíření pohádek a zejména kontext jejich sběru v české a vietnamské kultuře. Za českou stranu jsou blíže uvedeni autoři K. J. Erben a B. Němcová, za vietnamskou jsou pak popsány zásadně odlišné podmínky zdejšího sběru lidových pohádek. Autorka práce dobře zdůvodňuje výběr pohádek určených k analýze pro praktickou část a též porovnává rozdíly a podobnosti mezi pohádkami Erbeny a Němcové. V praktické části jsou analyzovány *České národní pohádky* a *Pohádky* K. J. Erbeny, *Báchorky*, *Národní báchorky a pověsti* a *Velká kniha pohádek* B. Němcové a soubor *Vietnamské pohádky* přeložený I. Zbořilovou a O. Klinderou. Samostatná kapitola je věnována české a vietnamské pohádce o Popelce.

Kladnými stránkami práce jsou vysoké osobní zaujetí bakalaureandky ve zpracování tématu, místy je vtipně užit vypravěčský styl pohádek (zejména v Úvodu, s. 6). Přínosné je podrobné srovnání typů, motivů a ustálených slovních spojení pohádek obou kultur, jež dosud nebylo zpracováno, a to na bohatém materiálu. Autorce se podařilo dobře vystihnout historické a kulturní rozdíly obou literatur a charakterizovat společné a odlišné znaky pohádek. Zejména oceňuji zdařilý závěr práce.

Autorka práce mohla v úvodu opřít svůj poznatek, že takovéto porovnání českých a vietnamských lidových pohádek dosud neexistuje, odkazem na rešerše z různých zdrojů, neboť skutečně provedeny byly.

Vybraná primární i sekundární literatura je optimální. Uvedení a čerpání z Erbenovy práce *Vybrané báje a pověsti národní jiných větví slovanských* je však vzhledem k tématu práce nepatřičné a zkreslující! Jazyková stránka je z hlediska gramatiky a pravopisu v podstatě bezchybná. Co se týče práce se sekundární literaturou, objevují se příliš často rozsáhlé citace (i v rozsahu půl stránky) – práci by prospělo, kdyby ji autorka více parafrázovala svými slovy. Citace sekundární literatury se též ve vyšší míře objevuje i v praktické části, což je spíše rušivé (např. pro pojem motiv, téma, postava). V práci pak zbytečně převažuje kompilační složka nad vlastní komparační v praktické části.

Ojediněle se objevují nepřesnosti ve vyjadřování: latinka není literárním jazykem, ale písmem (s. 26), spojení „v Čechách“ (s. 29) vztažené na celou českou kulturu a literaturu je neadekvátní, není uveden význam použité zkratky vn (s. 31) pro vietnamskou pohádku.

Práci doporučuji k obhajobě.

Otázky a doporučení k obhajobě BP:

1. Do jaké míry a proč byla využita Erbenova práce *Vybrané báje a pověsti národní jiných větví slovanských*?
2. Jaké společné typy lidových pohádek se objevují v obou kulturách a existují takové typy, jež se vyskytují jen v jedné z nich?
3. Jaké shody a rozdíly najdeme v lidových pohádkách obou kultur, co se týče témat, motivů a ustálených slovních spojení týče?

Klasifikace: výborně až velmi dobře ~~dobře~~——~~nevyhověl(a)~~

Doporučení pro event. přepracování:-----

V Praze, dne 28. 8. 2014.

PhDr. Zuzana Hajíčková
Podpis vedoucího /~~oponenta~~ BP

Ústav bohemistických studií FF UK
Pracoviště vedoucího /~~oponenta~~ BP